

ບານອີມ - ເລກຫົກ

ໝູ່ໝາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນດານີເອນ 11: ການລົ້ມສະລາຍຂອງສະຫະພາບໂຊວຢ, ກົດໝາຍວັນອາທິດ, ແລະການຜົງາດຂຶ້ນຂອງໂຣມສະໄໝໃໝ່

Jeff Pippenger
2025-03-09

ເມື່ອສະຫະພາບໂຊວຢ (USSR) ລົ້ມສະລາຍໃນປີ 1989 ຂໍ້ທັສືບຂອງດານີເອນບົດ 11 ກໍໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດ. ຂໍ້ທັສືບເອັດແມ່ນກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ, ເຊິ່ງດຽວກັນກັບຂໍ້ທັສືບຫົກ. ຈາກປີ 1989 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ ຂໍ້ທັສືບເປັນຊ່ວງຫວ່າງ. ການລົ້ມສະລາຍຂອງ USSR ໃນປີ 1989 ຍັງໄດ້ຖືກລະບຸໄວ້ໃນຂໍ້ທັສືບຂອງດານີເອນບົດ 11 ອີກດ້ວຍ, ຊຶ່ງໃນເບື້ອງຕົ້ນໄດ້ຮັບຄວາມສຳເລັດໂດຍ Antiochus Magnus.

ອັນຕີໂອຄັສ III ມັກນຸສ ກະສັດເຊລຊູດ "ກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອ" ບົກຄອງລະຫວ່າງ 223–187 ກ່ອນ ຄ.ສ. ແລະໄດ້ພະຍາຍາມທວງຄົນດິນແດນທິດໃຕ້ສູນເສຍໃຫ້ແກ່ພວກພະໂຕເລມີ (ຄື "ກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້") ຫຼັງຈາກສົງຄາມຊີເຣຍຄັ້ງທີສາມ (246–241 ກ່ອນ ຄ.ສ.). ການທັບຂອງລາວໃນສົງຄາມຊີເຣຍຄັ້ງທີສີ່ (219–217 ກ່ອນ ຄ.ສ.) ມີເປົ້າໝາຍເພື່ອຍຶດຄືນໂຄເອເລ-ຊີເຣຍ, ເຟນີເຊຍ, ແລະປາເລັດສະຕາຍ. ໃນປີ 219 ກ່ອນ ຄ.ສ. ອັນຕີໂອຄັສໄດ້ຍົກທັບລົງສູ່ທິດໃຕ້, ຍຶດເຊລຊູ-ໃນ-ຟີເອເຣຍ, ຕັຣີ, ແລະພະໂຕເລມີສ (Acre), ໄດ້ຄືນທຶນຕາມຊາຍຝັ່ງ. ໃນປີ 218 ກ່ອນ ຄ.ສ. ລາວໄດ້ບັງຄັບໜ້າໄປອີກ, ຍຶດຟີລາເດເລເຟຍ (Amman) ແລະກົດດັນເຂົ້າໄປຫາຊາຍແດນຂອງອີຢິບ, ໂດຍຕັ້ງໃຈຈະທວງຄົນດິນແດນເຊລຊູດທິສູນເສຍໄປຈົນເຖິງກາຊາ. ອັນຕີໂອຄັສໄດ້ຍຸດການເດີນທັບຂອງລາວໄວ້ໃນປີ 218 ກ່ອນ ຄ.ສ. ເພື່ອຮວບຮວມຜົນທີ່ໄດ້ມາ ແລະຕຽມການຜັກດັນຄັ້ງຕໍ່ໜ້າ. ພະໂຕເລມີ IV ຟີລິພາໂຕ, ກະສັດພະໂຕເລມີ, ໄດ້ລະດົມກອງທັບເພື່ອອອກໄປປະເຊີນໜ້າກັບລາວ, ໂດຍມີກອງທັບອີຢິບເພີ່ມກຳລັງໃຫ້. ຂໍ້ທັສືບຂອງດານີເອນບົດທິສືບເອັດໄດ້ສະແດງການເຄື່ອນໄຫວຂອງອັນຕີໂອຄັສນີ້, ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງເປັນພາບລ່ວງໜ້າເຖິງການລົ້ມສະລາຍຂອງ USSR ໃນປີ 1989, ແລະເປັນແບບຢ່າງຂອງຂໍ້ທັສືບ.

ແຕ່ບັນດາບຸດຊາຍຂອງລາວຈະຖືກປຸກເຮົ້າຂຶ້ນ ແລະຈະລະດົມກອງກຳລັງໃຫຍ່ຫຼວງເປັນອັນຫຼາຍ;
ແລະຄົນໜຶ່ງຈະມາຢ່າງແນ່ນອນ ແລະຈະຖ້ວມລົ້ນ ແລະຜ່ານໄປ; ແລ້ວລາວຈະຫວນກັບມາ
ແລະຖືກປຸກເຮົ້າຂຶ້ນອີກ ຈົນເຖິງບໍ່ອົມປາການຂອງລາວ. ດານີເອນ 11:10.

ເມື່ອກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໃນຂໍ້ທັສືບ "ຖ້ວມລົ້ນແລະຜ່ານໄປ" ນັ້ນ
ກໍສອດຄ່ອງກັບກະສັດແຫ່ງທິດເໜືອໃນຂໍ້ທັສືບທີ "ຖ້ວມລົ້ນແລະຜ່ານໄປ." ໃນທັງສອງຂໍ້ນີ້
ຄຳພາສາເຮັດເປັນຄຳດຽວກັນແທ້ ພຽງແຕ່ໄດ້ຖືກແປໄວ້ແຕກຕ່າງກັນເລັກນ້ອຍ.
ນີ້ເປັນສ່ວນວນດຽວກັນກັບທິພົບໃນ ເອຊາຍາ 8:8.

ແລະເຂົາຈະຜ່ານເຂົ້າໄປໃນຢູດາ; ເຂົາຈະຖ້ວມລົ້ນແລະຫຼາກຜ່ານໄປ, ເຂົາຈະຂຶ້ນມາເຖິງແມ່ນຄູ່;
ແລະການແຜ່ອອກແຫ່ງບົກຂອງເຂົາຈະເຕັມຄວາມກວ້າງແຫ່ງແຜ່ນດິນຂອງທ່ານ, ໂອ ອິມມານູເອນ.
ເອຊາຍາ 8:8.

ແຕ່ລະຂໍ້ໃນສາມຂໍ້ນີ້ກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງກະສັດຜ່າຍໃຕ້ຜູ້ໜຶ່ງທີ່ຖືກກະສັດຜ່າຍເໜືອເອົາຊະນະ. ອານຕີໂອຄັສ
ກະສັດຜ່າຍເໜືອ ມີໄຊເໜືອພະໂຕເລມີ ກະສັດຜ່າຍໃຕ້, ດັ່ງທີ່ເສນາເຄຣັບມີໄຊເໜືອຢູດາ ກະສັດຜ່າຍໃຕ້,
ແລະດັ່ງທີ່ກະສັດຜ່າຍເໜືອໃນຂໍ້ທັສືບໄດ້ກວາດລ້າງ USSR ໃນປີ 1989. ສາມຂໍ້ນີ້
ພ້ອມກັບການສຳເລັດຕາມປະຫວັດສາດສາມປະການຂອງຂໍ້ພະຄຳເຫຼົ່ານັ້ນ ຊີ້ບອກ "ເວລາແຫ່ງຈຸດຈົບ"
ວ່າແມ່ນໃນປີ 1989. ດັ່ງນັ້ນ, ຂໍ້ທັສືບແມ່ນປີ 1989 ແລະຂໍ້ທັສືບຫົກແມ່ນກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ,

ເຊັ່ນດຽວກັນກັບຂໍ້ສັບເອັດ.

ຂໍ້ທີ່ສັບເອັດເຖິງສັບເອັດເປັນແນວຂໍ້ພຣະຄຳພີໜຶ່ງ ຊຶ່ງຍັງມີການສຳເລັດຜົນທາງປະຫວັດສາດດ້ວຍ
ອັນລະບຸໝາຍຄຳພະຍາກອນສະເພາະຕ່າງໆ ພາຍໃນປະຫວັດສາດທີ່ຖືກບົດບັງຂອງຂໍ້ສັບ.
ກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ ແຕ່ຫຼັງຈາກປີ 1989 ຍຸດທະການຮາເຟຍ ແລະຜົນສັບເອັດຂອງມັນ
ຖືກນຳສະເໜີໃນຂໍ້ສັບເອັດແລະສັບສອງ ແລະຍຸດທະການພານຽມ ຖືກນຳສະເໜີໃນຂໍ້ສັບສາມເຖິງສັບຫ້າ.

ກົດໝາຍວັນອາທິດແມ່ນເວລາທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້;
ເພາະຢູ່ທີ່ນັ້ນບາດແຜອັນຮ້າຍເຖິງຕາຍຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາຈຶ່ງໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ຫາຍ,
ແລະສັນຕະປາບາກັບຄືນສູ່ບັນລັງຂອງໂລກ.
ການຮັບອຳນາດນັ້ນໄດ້ຖືກເປັນແບບໄວໂດຍການຂຶ້ນສູ່ບັນລັງຂອງອຳນາດສັນຕະປາບາໃນປີ 538,
ແລະໂດຍການຂຶ້ນສູ່ບັນລັງຂອງໂຣມນອກຮົດໃນຍຸດທະການ Actium.
ເມື່ອໂຣມນອກຮົດໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນສູ່ບັນລັງໃນຄວາມໝາຍທາງພະຍາກອນແລ້ວ,
ນາງໄດ້ປົກຄອງຢ່າງສູງສຸດເປັນເວລາ 360 ປີ. ເມື່ອອຳນາດສັນຕະປາບາໄດ້ຖືກຍົກຂຶ້ນສູ່ບັນລັງໃນປີ 538,
ນາງໄດ້ປົກຄອງຢ່າງສູງສຸດເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ.
ເມື່ອບາດແຜອັນຮ້າຍເຖິງຕາຍຖືກຮັກສາໃຫ້ຫາຍໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ອຳນາດສັນຕະປາບາຈະປົກຄອງຢ່າງສູງສຸດເປັນເວລາ 42 ເດືອນໃນຄວາມໝາຍເຊິ່ງສັນຍາລັກ.

ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນຫົວໜຶ່ງຂອງມັນ ປະດູດດັງຖືກຟັນຈົນເຖິງຕາຍ;
ແຕ່ບາດແຜອັນເຖິງຕາຍຂອງມັນໄດ້ຮັບການຮັກສາໃຫ້ຫາຍດີ.
ແລະຊາວໂລກທັງໝົດໄດ້ພາກັນພິສະວົງຕາມສັດຮ້າຍນັ້ນ. ແລະພວກເຂົາໄດ້ນະມັດສະການພະຍານາກ
ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້ມອບອຳນາດໃຫ້ແກ່ສັດຮ້າຍນັ້ນ; ແລະພວກເຂົາໄດ້ນະມັດສະການສັດຮ້າຍນັ້ນ ໂດຍກ່າວວ່າ,
“ຜູ້ໃດເປັນເໝືອນສັດຮ້າຍນັ້ນ? ຜູ້ໃດສາມາດທຳສົງຄາມກັບມັນໄດ້?”
ແລະໄດ້ມີບາກໜຶ່ງຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ມັນ ເພື່ອເວົ້າຖອຍຄຳອັນໃຫຍ່ໂຕ ແລະຄຳໝັ້ນປະໝາດຕຳພຣະເຈົ້າ;
ແລະອຳນາດກໍໄດ້ຖືກປະທານໃຫ້ແກ່ມັນ ໃຫ້ດຳເນີນຕົວໄປໄດ້ສັບສອງເດືອນ. ພຣະນິມິດ 13:3–5.

ຂໍ້ 27 ກ່າວເຖິງກະສັດທັງ “ສອງ” ອົງນີ້:

ແລະໃຈຂອງກະສັດທັງສອງອົງນີ້ຈະມຸ່ງໄປໃນການກະທຳຄວາມຊົ່ວ,
ແລະພວກເຂົາຈະກ່າວຄຳມຸສາຍໂຕະດຽວກັນ; ແຕ່ສິ່ງນັ້ນຈະບໍ່ສຳເລັດຜົນ,
ເພາະວ່າວາລະອອສານຍັງຈະມາເຖິງໃນເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້. ດານເຮອນ 11:27.

ກະສັດທັງສອງໃນຂໍ້ທີ່ຊາວເຈັດ ແມ່ນກະສັດທີ່ກ່າວເຖິງໃນສອງຂັກອ່ອນໜ້າ
ຜູ້ຊຶ້ງຕ່າງກັນໄດ້ເຂົ້າຮັບໃນຍຸດທະການແຫ່ງ Actium.

ແລະທ່ານຈະບຸກເລົ້າກຳລັງ ແລະ ຄວາມກ້າຫານຂອງທ່ານຕໍ່ສູ້ກັບກະສັດແຫ່ງຝ່າຍໃຕ້ ດ້ວຍກອງທັບໃຫຍ່;
ແລະກະສັດແຫ່ງຝ່າຍໃຕ້ຈະຖືກບຸກເລົ້າໃຫ້ອອກສູ່ຮົບ ດ້ວຍກອງທັບທີ່ໃຫຍ່ຫຼາຍ ແລະ ເຂັ້ມແຂງຍິ່ງ;
ແຕ່ທ່ານຈະບໍ່ສາມາດຢືນຢູ່ໄດ້ ເພາະພວກເຂົາຈະວາງອຸບາຍຕໍ່ຕ້ານທ່ານ. ແມ່ນແທ້,
ຜູ້ທີ່ກິນອາຫານຈາກສ່ວນອາຫານຂອງທ່ານຈະທຳລາຍທ່ານ, ແລະ ກອງທັບຂອງທ່ານຈະຖືກກວາດລ້າງໄປ;
ແລະ ຄົນຈຳນວນຫຼາຍຈະລົ້ມລົງຖືກຂ້າ. ດານເຮອນ 11:25, 26.

ດັ່ງນັ້ນ ຂໍ້ທີ່ຊາວເຈັດຈຶ່ງກົດເກດຂໍ້ຜິດປົກກະຕິອັນໜຶ່ງ ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈກ່ອນທີ່ພວກເຮົາຈະດຳເນີນຕົວໄປ.
ໃນຂໍ້ທີ່ຊາວສີ “ເວລາ” ໝາຍເຖິງໄລຍະເວລາ 360 ປີທີ່ລົ້ມຕົ້ນໃນຍຸດທະການທີ່ Actium
ແລະສິ້ນສຸດລົງໃນເວລາທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ໃນປີ 330.

ກະສັດແຫ່ງຝ່າຍໃຕ້ໃນການຮົບນັ້ນແມ່ນ Cleopatra, ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້ຢູ່ໃນພັນທະມິດກັບ Marc Antony. Octavius
ແມ່ນກະສັດແຫ່ງຝ່າຍເໜືອ ຜູ້ທີ່ຈະເອົາຊະນະພວກເຂົາທັງສອງ. ໃນເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ (31 BC)

ກະສັດທັງສອງອົງຜູ້ທີ່ກ່ອນໜ້ານີ້ໄດ້ນັ່ງຢູ່ຮ່ວມໂຕະດຽວກັນ ແລະ ກ່າວຄຳຕົວະຕໍ່ກັນ
ຈະເຂົ້າປະເຊີນໜ້າກັນໃນຍຸດທະການທີ່ Actium.

ກະສັດສອງອົງທີ່ໃຕ້ອາຫານນັ້ນສອດຄ່ອງກັບປະຫວັດສາດຂອງຍຸດທະການທີ່ Panium (ຂໍ້ 13 ຫາ 15)
ບ່ອນທີ່ມີພົນທະມົດລະຫວ່າງ Antiochus Magnus ແລະ Phillip ແຫ່ງ Macedon.
ພົນທະມົດທາງປະຫວັດສາດນັ້ນສອດຄ່ອງກັບພົນທະມົດເຊິ່ງສັນຍາລັກທີ່ຖືກສະແດງໄວ້ໃນຊື່ຂອງ Panium
ໃນສະໄໝຂອງພຣະຄຣິດ—Caesarea Philippi. ພົນທະມົດນີ້ຍັງຖືກສະແດງອີກໃນຂໍ້ສື່ສົມ ເມື່ອ USSR
ຖືກກວາດລ້າງໄປໃນປີ 1989 ໂດຍຜ່ານພົນທະມົດລະຫວ່າງ Reagan ແລະ Pope John Paul II.
ກະສັດສອງອົງນັ້ນກ່າວຄຳມຸສາຕໍ່ກັນກ່ອນປີ 31 BC ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ,
ແລະດັ່ງນັ້ນຄຳມຸສາຂອງພວກເຂົາຈຶ່ງເກີດຂຶ້ນກ່ອນຂໍ້ສື່ສົມ ໃນຊ່ວງປະຫວັດສາດທີ່ຖືກແທນດ້ວຍຂໍ້ 13 ຫາ
15 ຊຶ່ງໄດ້ສຳເລັດໃນຍຸດທະການທີ່ Panium ສົບເຈັບປີຫຼັງຈາກຍຸດທະການທີ່ Raphia,
ແລະໜັງຮ້ອຍສາມສົບເຈັບປີກ່ອນທີ່ Pompey ໄດ້ພິຈາລະນາ Jerusalem ໃນການສຳເລັດຂອງຂໍ້ສື່ສົມ.

ໃນຂໍ້ທີ່ຊາວແບດ ອອກຕາວຽສ ຜູ້ຊະນະເໝືອນ Cleopatra (ກະສັດແຫ່ງເກຣັກ) ແລະ Marc Antony,
“ຈະກັບໄປສູ່ແຜ່ນດິນຂອງຕົນພ້ອມດ້ວຍຊັບສົມບັດອັນຫຼວງຫຼາຍ;
ແລະໃຈຂອງເຂົາຈະຕໍ່ຕ້ານພົນທະສັນຍາບໍ່ລົງ; ແລະເຂົາຈະກະທຳການອັນຍິ່ງໃຫຍ່,
ແລ້ວກັບໄປສູ່ແຜ່ນດິນຂອງຕົນ.” Uriah Smith ລະບຸວ່າ ໄຊຊະນະທັງສອງນີ້ຖືກຍຸດທະການທີ່ Actium ໃນປີ 31
BC ແລະການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມໃນປີ 70 AD. ດັ່ງນັ້ນ
ຂໍ້ທີ່ຊາວແບດຈຶ່ງກຳລັງຊີ້ໄປຫາປະຫວັດສາດຊ່ວງໜຶ່ງ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນທີ່ຍຸດທະການ Actium, ອັນເປັນຈຸດເລີ່ມຂອງ
360 ປີ, ແລະການທຳລາຍນະຄອນເຢຣູຊາເລັມໃນປີ 70 AD.

ແລ້ວລາວຈະກັບໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງຕົນພ້ອມດ້ວຍຊັບສົມບັດອັນຫຼວງຫຼາຍ;
ແລະໃຈຂອງລາວຈະຕໍ່ຕ້ານພົນທະສັນຍາອັນບໍ່ລົງ; ແລະລາວຈະກະທຳການອັນຮຸນແຮງ,
ແລ້ວຈຶ່ງກັບໄປຍັງແຜ່ນດິນຂອງຕົນ. ດານເຢອນ 11:28.

ວະລີສຸດທ້າຍຂອງຂໍ້ທີ່ຊາວສີ (“ແມ່ນແຕ່ຊົ່ວເວລາໜຶ່ງ”) ຕໍ່ໄປ ສະແດງເຖິງເສັ້ນປະຫວັດສາດໜຶ່ງ
ຊຶ່ງໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນປີ 31 BC ແລະສິ້ນສຸດລົງໃນວະລີສຸດທ້າຍຂອງຂໍ້ທີ່ສາມສົບເອັດ
 (“ຈະຕັ້ງສິ່ງໜ້າກຽດຊົງທີ່ເຮັດໃຫ້ຮ້າງເບົາ”) ຊຶ່ງໄດ້ສຳເລັດໃນປີ 538. ເສັ້ນເລີ່ມດ້ວຍຍຸດທະການແຫ່ງ
Actium ຊຶ່ງເປັນໝາຍສຳຄັນແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນທີ່ໂຣມນອກສາສະໜາບົກຄອງຢ່າງສູງສຸດເປັນເວລາສາມຮ້ອຍ
ຫົກສິບປີ. ເສັ້ນສິ້ນສຸດໃນປີ 538
ເມື່ອໂຣມສັນຕະປາປາເລີ່ມປົກຄອງຢ່າງສູງສຸດເປັນເວລາໜຶ່ງພັນສອງຮ້ອຍຫົກສິບປີ.
ພາຍໃນຂໍ້ພຣະຄຳແລະປະຫວັດສາດທີ່ໄດ້ສຳເລັດຕາມຂໍ້ພຣະຄຳນັ້ນ, “ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້” ໃນປີ 330
ເປັນຕົວແທນແຫ່ງການແບ່ງແຍກໃນປະຫວັດສາດຂອງໂຣມນອກສາສະໜາ
ໃນຖານະອານາຈັກທີ່ສືບຕໍ່ແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ.
ຫຼັງຈາກຊ່ວງແລກແຫ່ງການປົກຄອງຢ່າງສູງສຸດເປັນເວລາສາມຮ້ອຍຫົກສິບປີແລ້ວ,
ກໍມີຕົວກຳລັງສອງຮ້ອຍແບດປີແຫ່ງການແຕກສະລາຍຂອງຈັກກະພັດ
ກ່ອນທີ່ສັນຕະປາປາຈະຂຶ້ນສູ່ບັນລັງໃນຂໍ້ທີ່ສາມສົບເອັດ ໃນປີ 538. ໃນລຳດັບຂອງແບດຂັ້ນນີ້
ມີພຽງແຕ່ຂໍ້ທີ່ຊາວເຈັດເທົານັ້ນທີ່ລະບຸການສຳເລັດທາງປະຫວັດສາດ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນກ່ອນຍຸດທະການແຫ່ງ
Actium ໃນປີ 31 BC.

ຂໍ້ທີ່ຊາວເຈັດໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງການພົບກັນລະຫວ່າງກະສັດສອງອົງກ່ອນເຖິງ “ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້”
ແລະຂໍ້ທີ່ຊາວເກົ້າໄດ້ຊີ້ບອກ “ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້” ໜຶ່ງ. “ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້”
ໃນຂໍ້ທີ່ຊາວເຈັດແມ່ນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງໄລຍະເວລາສາມຮ້ອຍຫົກສິບປີ ແລະ “ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້”
ໃນຂໍ້ທີ່ຊາວເກົ້າແມ່ນຈຸດສິ້ນສຸດຂອງໄລຍະເວລາສາມຮ້ອຍຫົກສິບປີ.

ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນແລະຈຸດສິ້ນສຸດນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງ “ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້”.

ການໄດ້ຮັບອຳນາດຂອງໂຣມນອກສາສະໜາເລີ່ມຕົ້ນຂຶ້ນເມື່ອມັນໄດ້ເອົາຊະນະສົງກົດຂວາງທາງພູມສາດອັນທະຫານ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໄວ້ໃນ ດານເຮີອນ 8:9.

ແລະຈາກໜຶ່ງໃນນັ້ນໄດ້ມີຂໍ້ອະນຸຍາດໜຶ່ງອອກອອກມາ, ຊຶ່ງເກີດໃຫຍ່ຢ່າງຍິ່ງໃຫຍ່ໄປທາງທິດໃຕ້,
ແລະໄປທາງທິດຕາເວັນອອກ, ແລະໄປທາງແຜ່ນດິນອັນງົດງາມ. ດານເຮີອນ 8:9.

ການມອບອຳນາດນັ້ນໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນໃນຍຸດທະການແຫ່ງແອັກຕຽມ,
ແລະໃນການປາບປາມຕໍ່ມາຂອງກະສັດແຫ່ງທິດໃຕ້ (ອີຢິບ) ໃນຂັ້ນຕົ້ນຂອງບົດທິດເປດ.

ການສິ້ນສຸດຂອງການປົກຄອງຂອງໂຣມນອກສາສະໜາໃນຖານະອານາຈັກທີ່ສຳພັນກັບພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ
ໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນປີ 538

ເມື່ອໂຣມພາຍໃຕ້ອຳນາດສັນຕະປາປາໄດ້ເອົາຊະນະອຸປະສັກທາງພູມສາດປະການທີສາມຂອງຕົນ.

ໄລຍະເວລາທີ່ໝົດຫ້າຮ້ອຍຫົກສິບແປດປີ ນັບຈາກຍຸດທະການທີ່ Actium ຈົນເຖິງປີ 538

ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການທີ່ໂຣມນອກສາສະໜາເອົາຊະນະອຸປະສັກປະການທີສາມຂອງຕົນ

ແລະກາຍເປັນອານາຈັກທີ່ສຳພັນກັບພະຍາກອນແຫ່ງພຣະຄຳພີ, ແລະມັນສິ້ນສຸດລົງເມື່ອໂຣມພາຍໃຕ້ອຳນາດສັນ
ຕະປາປາເອົາຊະນະອຸປະສັກທາງພູມສາດປະການທີສາມຂອງຕົນ.

ໃນຖານະເປັນອານາຈັກທີ່ສຳພັນກັບພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ,

ປະຫວັດສາດທີ່ຖືກແທນໄວ້ນັ້ນຊັບຊ້ອນສອງຊ່ວງເວລາ: ຊ່ວງທຳອິດເມື່ອໂຣມຍົກຕົນຂຶ້ນ

ແລະຕາມມາດ້ວຍຊ່ວງເວລາທີ່ພົ້ນລະບາງການລົ້ມລົງຂອງໂຣມ.

ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊ່ວງທຳອິດແຫ່ງການຍົກຕົນນັ້ນ ກໍເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຕະຫຼອດຊ່ວງເວລາທີ່ໝົດທີ່ໂຣມ
ນອກສາສະໜາປົກຄອງໃນຖານະອານາຈັກທີ່ສຳພັນກັບພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ.

ຊ່ວງທຳອິດແຫ່ງການຍົກຕົນຂອງໂຣມເລີ່ມຕົ້ນ ແລະສິ້ນສຸດດ້ວຍເວລາທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້,

ແລະມັນຍັງເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການລວມເຂົ້າກັນຂອງອານາຈັກເໜືອ ແລະອານາຈັກໃຕ້.

ມັນສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍການແບ່ງອອກເປັນອານາຈັກຕາເວັນອອກ ແລະອານາຈັກຕາເວັນຕົກ.

ການເລີ່ມຕົ້ນແລະການສິ້ນສຸດດ້ວຍເວລາທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້, ແລະທັງການເລີ່ມຕົ້ນກັບການສິ້ນສຸດ

ລ້ວນແທນເຖິງການແບ່ງອອກສີ່ວນຂອງອານາຈັກຂອງອາເລັກຊານເດີ.

ເວລາກຳນົດສອງຄັ້ງໃນຂັ້ນຕົ້ນແຈ້ງ ແລະ ຂັ້ນຕົ້ນເກົ່າ ເປັນໝູ່ໝາຍເລີ່ມຕົ້ນແລະໝູ່ໝາຍສິ້ນສຸດ

ທີ່ອະທິບາຍໄລຍະເວລາເມື່ອໂຣມປົກຄອງຢ່າງສູງສຸດ. ໃນເວລາກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ

ອັນເປັນການສຳເລັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງເອັດ ແລະ ຂໍ້ຕົກລົງ ຂອງດານເຮີອນບົດທີ່ສິບເອັດ ໄລຍະເວລາສຳລັບໂຣມຍຸ,

ກະສະໄໝໃໝ່ໃນການປົກຄອງຢ່າງສູງສຸດເປັນເວລາສິບສອງເດືອນແບບສັນຍະລັກຈົ່ງເລີ່ມຕົ້ນ.

ເວລາກຳນົດຄັ້ງທຳອິດໃນຂັ້ນຕົ້ນແຈ້ງ ແມ່ນກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ ແລະ

ເວລາກຳນົດຄັ້ງທີສອງເປັນຕົວແທນເຖິງເວລາທີ່ຊາດສຸດທ້າຍໃນໂລກດຳເນີນຕາມແບບຢ່າງຂອງສະຫະລັດ

ແລະ ບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍວັນອາທິດສຸດທ້າຍ, ແລະ ດ້ວຍການກະທຳເຊັ່ນນັ້ນ

ຈົ່ງບົ່ງຊີວິດບັງຄັບໃຊ້ວັນສະປາໂຕຂອງຮູບເຄົ້າລົບທົວໂລກ.

ໝາຍສຳຄັນທາງຄຳພະຍາກອນສອງປະການນັ້ນ ຄື ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ

ອັນນຳໄປສູ່ການບັງຄັບໃຊ້ກົດໝາຍວັນອາທິດທົວໂລກ, ແລະກົດໝາຍວັນອາທິດທັງສອງນັ້ນ

ກໍແມ່ນເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ສອງຄັ້ງໃນຂັ້ນຕົ້ນແຈ້ງ ແລະ ຊາວເກົ່າ. ເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ຄັ້ງທຳອິດໃນຂັ້ນຕົ້ນແຈ້ງ

ຍັງໄດ້ຖືກເປັນແບບຢ່າງໄວ້ໃດຍກົດໝາຍວັນອາທິດຂອງ Constantine ໃນປີ 321,

ແລະກົດໝາຍວັນອາທິດຂອງສັນຕະປາປາໃນສະພາ Counsel of Orleans ໃນປີ 538

ເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດທົວໂລກ.

ໃນບໍລິບົດຂອງຂໍ້ສັບສາມເຖິງສິບຫ້າ ຍຸດທະການທີ່ Panium
ແມ່ນປະຫວັດສາດທີ່ນຳໜ້າກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຂໍ້ສັບສິບຫົກ. ພາຍໃນປະຫວັດສາດນັ້ນ
ການພົບກັນຂອງກະສັດສອງອົງຜູ້ທີ່ຕົວະກັນແລະກັນໄດ້ສຳເລັດຄວາມ.
ຂໍ້ສັບສິບສາມເຖິງສິບຫ້າເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງປະຫວັດສາດທີ່ຖືກແທນໄວ້ໃນຂໍ້ສັບສິບເຫົ່າ.
ຂໍ້ຫຼ້າມັນຊື່ປອກເຖິງສົງຄາມຊີເຣຍຄັ້ງທີສີ່ໃນຂໍ້ສັບສິບ, ຍຸດທະການທີ່ Raphia ໃນຂໍ້ສັບສິບເອັດ,
ແລະຜົນຕາມຫຼັງຂອງຍຸດທະການນັ້ນໃນຂໍ້ສັບສິບສອງ. ຂໍ້ສັບສິບສາມເຖິງສິບຫ້າແທນຄຳປະຫວັດສາດຂອງປີ 200
ກ່ອນ ຄ.ສ. ເມື່ອຍຸດທະການທີ່ Panium ໄດ້ສຳເລັດຄວາມ, ແລະເມື່ອໂຣມນອກຮົດ
ຊົງຖືກແທນໂດຍພວກບຸນສະດົມໃນໝູ່ຊົນຂອງທ່ານ ເຂົ້າສູ່ເນື້ອເລື່ອງພະຍາກອນ.

ດານເຮນ ບົດທີ 11 ຂໍ້ 40 ຊື່ປອກເຖິງການລົ້ມສະລາຍຂອງ USSR ໃນປີ 1989 ແລະ ຂໍ້ 16
ຊື່ປອກເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ.
ການພົບກັນລະຫວ່າງກະສັດສອງອົງຜູ້ເວົ້າຄຳຕົວະແກ່ກັນແລະກັນກ່ອນເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້
ຊຶ່ງກໍຄືຍຸດທະການແຫ່ງ Actium ນັ້ນ ເກີດຂຶ້ນພາຍໃນປະຫວັດຂອງຂໍ້ 40 ທີ່ຕາມຫຼັງເວລາສິ້ນສຸດໃນປີ 1989
ແລະ ສິ້ນສຸດລົງທີ່ກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດ. ຂໍ້ 27 ເປັນຫຼັກໝາຍໜຶ່ງໃນປະຫວັດທີ່ຊື່ອີງຢູ່ຂອງຂໍ້ 40
ໂດຍເກີດຂຶ້ນຫຼັງປີ 1989 ແຕ່ກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດ. "ການພົບກັນ" ໃນຂໍ້ 27
ເປັນຫຼັກໝາຍໜຶ່ງກ່ອນການຮັບອຳນາດຂອງໂຣມໃນເວລາຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດ.
ມີຫຼາຍຫຼັກໝາຍທີ່ນຳໄປສູ່ການຮັບອຳນາດຂອງສັນຕະປາປາໃນປີ 538 ແລະ
ຫຼັກໝາຍເຫຼົ່ານີ້ເກີດຂຶ້ນກ່ອນເວລາທີ່ກຳນົດໄວ້ເຊັ່ນກັນ. ໜຶ່ງໃນຫຼັກໝາຍແຫ່ງຄຳພະຍາກອນເຫຼົ່ານັ້ນຄື
ຄຳປະກາດຂອງ Justinian ໃນປີ 533 ຊຶ່ງໄດ້ເຮັດໃຫ້ການອ້າງເຖິງໃນຂໍ້ 30 ທີ່ກ່າວວ່າ
"ມີຄວາມເຂົ້າໃຈຮ່ວມກັບຜູ້ທີ່ປະຖົມພັນທະສັນຍາ" ສຳເລັດຄົບຖ້ວນ.

ເຄື່ອງໝາຍອື່ນໆທີ່ນຳໄປສູ່ເວລາອັນຖືກກຳນົດໄວ້ໃນປະຫວັດສາດຂອງໂຣມນອກຮົດ ຄືປີ 330
ເມື່ອໂຣມນອກຮົດໄດ້ໃສ່ນລົງ ແລະໃນເວລາດຽວກັນກໍໄດ້ມອບ "ບັນລັງ" ໃຫ້ແກ່ອຳນາດສັນຕະປາປາ. ໃນປີ 496
Clovis ໄດ້ມອບ "ອຳນາດ" ຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ສັນຕະປາປາ. ໃນການສຳເລັດຕາມຄຳພະຍາກອນຂອງດານເຮນ 7
ໂຣມນອກຮົດໄດ້ກຳຈັດ "ເຂົ້າສາມອັນ" ເພື່ອສັນຕະປາປາ, ອັນສຸດທ້າຍຄືການກຳຈັດຊາວ Ostrogoths
ອອກຈາກນະຄອນໂຣມໃນປີ 538. ໃນປີ 508
ສາສະໜານອກຮົດໄດ້ຖືກຍົກເລີກຈາກການເປັນສາສະໜາຕາມກົດໝາຍຂອງອານາຈັກ
ແລະໄດ້ຖືກແທນທີ່ດ້ວຍຄາທອລິກ. ປີ 538 ເປັນຕົວແທນຂອງກົດໝາຍວັນອາທິດໃນຂໍ້ 41, ແລະປີ 496
ເປັນຕົວແທນຂອງປີ 1989 ເມື່ອ Reagan ເຊັນດຽວກັບ Clovis
ໄດ້ອຸທິດອຳນາດຂອງຕົນໃຫ້ແກ່ສັນຕະປາປາແຫ່ງໂຣມ. ປີ 330 ບົ່ງຊີ້ເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ,
ເພາະວ່າໃນຈຸດນັ້ນເອງສັນຕະປາປາໄດ້ກັບຄືນສູ່ບັນລັງແຫ່ງອຳນາດ.

ສິ່ງນີ້ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າທັງ 538 ແລະ 330 ເປັນຕົວແທນເວລາທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ ຊຶ່ງແມ່ນຂໍ້ສັບສິບຫົກ ແລະ ສີ່ສິບເອັດ.
496 ເປັນຕົວແທນຂອງ 1989 ທີ່ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຂໍ້ສັບສິບ ແລະ ຂໍ້ສັບສິບ ໃນດານເຮນ 11 ແລະ ເອຊາຍາ 8:8
ສຳເລັດຄົບຖ້ວນ. 508

ຊື່ປອກເຖິງເວລາທີ່ສາສະໜາຂອງອານາຈັກຖືກວາງລົງເພື່ອແທນທີ່ດ້ວຍສາສະໜາຄາທອລິກ. ເລີ່ມຕົ້ນກັບ
Clovis ໃນປີ 496 ຈົນເຖິງ 508, ໄດ້ມີການສະແດງໃຫ້ເຫັນການຖອນອອກ ແລະ
ການທົດແທນຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປຂອງສາສະໜາຕາມກົດໝາຍຂອງອານາຈັກ. ໃນປະຫວັດສາດທີ່ເລີ່ມໃນປີ
330,
ຄວາມພົ້ນາດລົງຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປຂອງໂຣມຕາເວັນຕົກຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍແກສັງຄົງທຳອິດສຳຄັນ, ດັ່ງນັ້ນ
ຈຶ່ງຊື່ປອກເຖິງການທຳລາຍຢ່າງຄ່ອຍເປັນຄ່ອຍໄປທີ່ເລີ່ມຕົ້ນໃນກົດໝາຍວັນອາທິດໃນສະຫະລັດອາເມລິກາ.

ການລົ້ມລົງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງໂຣມນອກຮົດຫຼັງຈາກກົດໝາຍວັນອາທິດຂອງຄອນສະແຕນຕິນໃນປີ 321
ເປັນພາບປະກອບເຖິງການລົ້ມລົງຂອງສະຫະລັດໃນຖານະອານາຈັກທີ່ຖືກແຫຼ່ງຄຳພະຍາກອນໃນພຣະຄຳພີ

ທີ່ມາເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ. ຈາກນັ້ນ ການພິພາກສາໂດຍແກສະແຕ 4 ປະການຈຶ່ງຖືກນຳມາເຫັນອີສະຫະລັດ ດັ່ງທີ່ Sister White ໄດ້ຊີ້ບອກໄວ້ເມື່ອນາງກ່າວວ່າ
“ການຖອຍຫຼັງແຫ່ງຊາດຈະຖືກຕາມດ້ວຍຄວາມພິນາດແຫ່ງຊາດ.”
ເອເຊກຽນໄດ້ເພີ່ມພະຍານເຖິງການລົງໂທດສືບໍ່ການ.

ພຣະວິຈານຂອງພຣະເຢຣີໂຮວາໄດ້ມາຫາຂ້າພະເຈົ້າອີກ ໂດຍກ່າວວ່າ, ບຸດແຫ່ງມະນຸດເອີ້ນ,
ເມື່ອແຜ່ນດິນໃດໜຶ່ງເຮັດບາບຕໍ່ເຮົາໂດຍການລ່ວງລະເມີດຢ່າງຮ້າຍແຮງ
ເຮົາກໍຈະຢຽດມືຂອງເຮົາອອກເໜືອແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະຈະຫັກໄມຄ້າຈຸນແຫ່ງເຂົ້າຈີຂອງມັນ
ແລະຈະສົ່ງຄວາມອຶດຢາກເຂົ້າໄປໃນມັນ ແລະຈະຕັດຂາດທັງມະນຸດແລະສັດອອກຈາກມັນ;
ເຖິງແມ່ນວ່າຊາຍສາມຄົນນີ້ໃນອາ, ດານເອີນ, ແລະ ໂຢບ ຢູ່ໃນມັນ,
ພວກເຂົາກໍຈະຊ່ວຍກູ້ໄດ້ແຕ່ຈິດວິນຍານຂອງຕົນເອງເທົ່ານັ້ນ ໂດຍຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຂົາ,
ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນັ້ນ. ຖ້າເຮົາໃຫ້ສັດຮ້າຍທຸກໆຢ່າງໄປທົດແຜ່ນດິນ
ແລະມັນທຳລາຍແຜ່ນດິນນັ້ນຈົນກາຍເປັນຖິນຮ້າງ ຈົນບໍ່ມີຜູ້ໃດຜ່ານໄປໄດ້ເຖິງຈາກສັດຮ້າຍເຫຼົ່ານັ້ນ:
ເຖິງແມ່ນວ່າຊາຍສາມຄົນນີ້ຢູ່ໃນມັນ, ຕາບໃດທີ່ເຮົາມີຊີວິດຢູ່
ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນັ້ນ, ພວກເຂົາຈະບໍ່ສາມາດຊ່ວຍກູ້ໄດ້ທັງບຸດຊາຍຫຼືບຸດຍິງ;
ມີແຕ່ພວກເຂົາເອງເທົ່ານັ້ນທີ່ຈະຖືກຊ່ວຍກູ້ ແຕ່ແຜ່ນດິນນັ້ນຈະກາຍເປັນຖິນຮ້າງ.
ຫຼືຖ້າເຮົານຳດາບມາເໜືອແຜ່ນດິນນັ້ນ ແລະກ່າວວ່າ, ດາບເອີ້ນ, ຈົ່ງຜ່ານໄປທົດແຜ່ນດິນ;
ເພື່ອວ່າເຮົາຈະຕັດຂາດທັງມະນຸດແລະສັດອອກຈາກມັນ: ເຖິງແມ່ນວ່າຊາຍສາມຄົນນີ້ຢູ່ໃນມັນ,
ຕາບໃດທີ່ເຮົາມີຊີວິດຢູ່, ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນັ້ນ,
ພວກເຂົາຈະບໍ່ຊ່ວຍກູ້ບຸດຊາຍຫຼືບຸດຍິງໄດ້, ແຕ່ພວກເຂົາເອງເທົ່ານັ້ນຈະຖືກຊ່ວຍກູ້
ຫຼືຖ້າເຮົາສົ່ງໂລກລະບາດເຂົ້າໄປໃນແຜ່ນດິນນັ້ນ
ແລະເທຄວາມເກຣຣີຍໂຟໂລດຂອງເຮົາລົງເໜືອມັນໃນເລືອດ
ເພື່ອຈະຕັດຂາດທັງມະນຸດແລະສັດອອກຈາກມັນ: ເຖິງແມ່ນວ່າ ໃນອາ, ດານເອີນ, ແລະ ໂຢບ ຢູ່ໃນມັນ,
ຕາບໃດທີ່ເຮົາມີຊີວິດຢູ່, ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນັ້ນ,
ພວກເຂົາຈະບໍ່ຊ່ວຍກູ້ບຸດຊາຍຫຼືບຸດຍິງໄດ້; ພວກເຂົາຈະຊ່ວຍກູ້ໄດ້ແຕ່ຈິດວິນຍານຂອງຕົນເອງເທົ່ານັ້ນ
ໂດຍຄວາມຊອບທຳຂອງພວກເຂົາ. ເພາະພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນີ້ວ່າ;
ຍັງກວ່ານັ້ນອີກສັກເທົ່າໃດ
ເມື່ອເຮົາສົ່ງການພິພາກສາອັນຮ້າຍແຮງທັງສືບໍ່ການຂອງເຮົາເໜືອກຸງເຢຣູຊາເລັມ ຄື ດາບ,
ຄວາມອຶດຢາກ, ສັດຮ້າຍທຸກໆຢ່າງ, ແລະ ໂລກລະບາດ
ເພື່ອຕັດຂາດທັງມະນຸດແລະສັດອອກຈາກມັນ? ແຕ່ເບິ່ງແມ, ໃນນັ້ນຈະມີຄົນທີ່ຫຼືອລອດຢູ່
ຜູ້ທີ່ຈະຖືກນຳອອກມາ ທັງບຸດຊາຍແລະບຸດຍິງ: ເບິ່ງແມ, ພວກເຂົາຈະອອກມາຫາພວກທ່ານ,
ແລະພວກທ່ານຈະເຫັນທາງປະພຶດແລະການກະທຳຂອງພວກເຂົາ:
ແລະພວກທ່ານຈະໄດ້ຮັບການປອບໃຈກ່ຽວກັບໄພຮ້າຍທີ່ເຮົາໄດ້ນຳມາເໜືອກຸງເຢຣູຊາເລັມ
ຄືກ່ຽວກັບທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ນຳມາເໜືອມັນ. ແລະພວກເຂົາຈະປອບໃຈພວກທ່ານ
ເມື່ອພວກທ່ານເຫັນທາງປະພຶດແລະການກະທຳຂອງພວກເຂົາ: ແລະພວກທ່ານຈະຮູ້ວ່າ
ທຸກສິ່ງທີ່ເຮົາໄດ້ກະທຳໃນມັນນັ້ນ ເຮົາບໍ່ໄດ້ກະທຳໂດຍບາສະຈາກເຫດຜົນ,
ພຣະອົງຜູ້ເປັນອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າກ່າວດັ່ງນັ້ນ. ເອເຊກຽນ 14:12–23.

ພວກເຮົາຈະສືບຕໍ່ການພິຈາລະນາເຫຼົ່ານີ້ໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.